

Sunt curios, deci învăț!

Caiet de activități integrate

Clasa a III-a

Nume

Prenume

Clasa

Școala

1. GHIOZDANUL BUCLUCAȘ	4
2. POVESTEA APEI	10
3. LA JOACĂ	16
4. CIFRE ȘI NUMERE	22
5. FLORI ȘI CULORI	28
6. FENOMENE ALE NATURII	34
7. OAMENI ȘI MESERII	40
8. ISTORIA SCRIERII	46
9. PRIETENII NATURII	52
10. VACAȚA CEA MARE	58

Ghiozdanul buclucaș

MATEMATICĂ • EDUCAȚIE CIVICĂ
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE
DISCIPLINE INTEGRATE

• Ce poveste ar putea spune un ghiozdan?

- 1** Observă imaginile de la pagina 4. Formulează câte un enunț despre fiecare. Nu folosi în enunțuri cuvântul *ghiozdan*!

- 2** Care dintre ghiozdane crezi că este cel mai vechi? Explică alegerea.

- 3** Ce exprimă gestul băiatului din imaginea **E**? Argumentează.

- 4** Dacă un ghiozdan costă între 45 de lei și 93 de lei, care ar fi suma minimă necesară pentru a putea cumpăra toate ghiozdanele din imagini? Încercuiește răspunsul corect.

a) 315 lei b) 270 de lei c) 558 de lei d) 651 de lei

Explică alegerea ta.

- 5** Citește cu atenție textul următor și rezolvă cerințele.

Nimeni nu are de gând să-i cumpere iepurașului Lică un ghiozdan nou. Dar, fiindcă Lică trebuie să meargă la școală în fiecare zi, iar ghiozdanul său e vechi, jerpelit și urât, iepurașul hotărăște să-l înnoiască. Face multe desene, le colorează frumos, le lipește pe locurile cele mai roase și acum ghiozdanul arată destul de bine. Unii colegi cred chiar că e nou-nouț și vor unul la fel. Atât doar că iepurașul e micuț, slăbuț, iar ghiozdanul e mare, voluminos.

— Hei, Rică-pirpirică! îl strigă colegul său, ursulețul Marinucă, în fiecare dimineață când se întâlnesc în drum spre școală. Ghiozdanul... îl duci tu sau el te târăște!? Ha! Ha! Ha! râde cu poftă Marinucă, iar prietenii care îl înconjoară – mereu îi țin isonul.

Ursulețul are o mulțime de prieteni, e cel mai bun elev din clasă. Tatăl urs, domnul Ursache, trece des pe la școală. Doamna Pădure îl laudă pe Marinucă, îi spune tatălui că are un fiu minunat.

Lică visează la ziua când și tatăl său va sta în fața doamnei Pădure, iar ea, cu un glas port, nu va conteni să-l laude. Cu părere de rău însă, acest lucru nu se va întâmpla în curând. Lică nici pe departe nu e un elev eminent. Din această pricină bietul iepuraș e foarte trist. Nu pricepe ce se întâmplă. Acasă învață poezia, o știe la perfecție, o recită frumos, cu intonație, dar în clasă se bâlbâie, uită. La matematică e și mai rău.

— Rică, cât fac doi plus doi? îl întreabă profesoara.

— Patru, vrea să zică iepurașul, dar din spate i se șoptește: trei...

— Trei! zice Lică fără să gândească prea mult.

— Rică! ridică tonul doamna Pădure, cât fac doi plus doi!?

— Doi plus doi fac patru! zice supărat Lică. Patru plus patru fac opt! Cinci plus cinci fac zece! O sută plus o sută fac două sute! O mie plus o mie fac două mii! Zece mii plus zece mii... Eu sunt Lică, nu Rică!

— Lică! Aude el ca prin vis glasul doamnei Pădure. Noi nu am ajuns să învățăm miile! Șezi! Iepurașul se așază, scutură din cap și nimeni nu știe că acest lucru se întâmplă doar atunci când vrea să-și stăpânească lacrimile.

Iepurașul pune căpșorul pe bancă, închide ochii și... visează. Visează că are un ghiozdan nou, că e cel mai bun elev din clasă, are o mulțime de prieteni, doamna Pădure îl laudă, iar tatăl-iepure zice cu mândrie: *Ăsta e Lică al meu!*

Profesoara se apropie:

— Repetă, Rică! Ce-am spus adineauri?

Lică sare speriat în picioare:

— Ați spus... Ați spus... *repetă Lică ce-am spus adineauri*, răspunde el în timp ce inima îi face „tuc-tuc” undeva prin călcâie.

— Rică! Lică! Afară! Imediat!

Cu ghiozdanul în spate, Lică aleargă spre ușă.

— Înapoi!

Bietul iepuraș face cale întoarsă, privește cu ochi senini, nedumeriți spre doamna Pădure.

— Afară! strigă iarăși aceasta. Ghiozdanul rămâne aici! Te întorci împreună cu taică-tu!

Lică aleargă pe cărărușa care duce spre casă. În sfârșit, tatăl-iepure o va vedea pe doamna Pădure, se gândește el și nu știe ce să facă – să se bucure sau să fie trist. Nu o dată tata a declarat că nici în ruptul capului nu merge la școală. Acum va trebui să vină. Însăși doamna profesoară îl cheamă.

De când se știe, Lică pe toate le face anapoda.

— De unde te-ai luat atât de neîndemânic? Îl ceartă cu toții, dar Lică nu se dă bătut. Într-o bună zi va demonstra tuturor că e deștept, ba chiar e foarte deștept.

— Eh, oftează iepurașul, astăzi nu e ziua mea cea mai bună.

Până acasă e drum lung. Trece printr-o poiană plină cu flori, culege un buchet mare, apoi își continuă calea.

— Ai făcut vreo boroboață? Îl întreabă tata din prag. Spune imediat! Ce-ai făcut?

Degeaba Lică încearcă să-și ascundă urechile...

În fața doamnei Pădure apare târât de urechi. În lăbuțe ține un buchet de flori parfumate.

— Ah! Trage adânc aerul în piept doamna profesoară. Ce parfum... Ce miros...

— Sunt pentru dumneavoastră, șoptește Lică.

— Pentru mine? Se miră ea și abia atunci observă că micuțul e ținut de urechi. Ce se-n tâmplă? strigă revoltată. Cum e posibil!? Lăsați-!

Tatăl-iepure îl lăsă pe Lică în pace.

— Sunt doamna Pădure, profesoara lui Rică.

— Lică, prea bună doamnă, Lică... o corectează tatăl-iepure. Pe vremea aceea erau atât de mulți iepurași cu numele Rică încât noi am hotărât să-l numim Lică. Să se deosebească. Și pare-se că se deosebește.

— Da! spune profesoara. Se deosebește. E un iepuraș foarte atent. E un elev sârguincios, mai ales la matematică.

— Știam eu, răspunde cu mândrie tata. Va fi contabil! E o profesie bună.

— Ce fel de contabil? strigă brusc doamna Pădure înroșindu-se toată.

— S-a întâmplat ceva, doamnă? e îngrijorat iepuroiul.

— Nu, nu. Nimic. Florile! Am alergie! Dar sunt atât de frumoase. Atât de frumoase! Unde-mi sunt medicamentele?

— Pe policioară, aleargă Lică să i le dea.

De câte ori se întoarce de la școală, Lică trece prin poienița cu flori. Culege câte un buchețel și fuga la doamna Pădure acasă. Doamna e la pensie, nu mai profesază. Acum profesor îi este domnul Codruț.

— Rică... Lică... se emoționează bătrâna profesoară. Florile sunt atât de frumoase... Dar... am alergie.

— De la toate? întreabă cu seninătate Lică.

— Genial! Acuși vedem. Așa... miroase ea, rând pe rând, fiecare florică în parte. Ce miros, ce parfum! Hap-ciu! Hap-ciu! strănută doamna Pădure. Rică, pe asta arunc-o! Din astea să nu-mi mai aduci! Celelalte sunt pur și simplu minunate. Eh, Rică, oftează bătrâna, ești un înger. Toți m-au uitat. Doar tu mă ții minte. Lică, adăugă ea, scoate cartea de matematică! Vom pregăti temele! Vom învăța și puțină gramatică. Dragul meu, când vei crește nu va mai avea cine să-mi treacă pragul!

De Ziua Învățătorului, de pe scena școlii, Lică recită cea mai frumoasă, cea mai lungă poezie învățată vreodată.

Sala îl aplaudă în picioare. Tatăl-iepure le spune tuturor că Lică e fiul său.

— Va fi artist! zice tata cu mândrie.

Lică nu-i îndeplinește așteptările. Nu e nici artist, nici contabil. E un mare sportiv.

A crescut și a devenit mândria întregii păduri. Școala în care a învățat îi poartă numele. Pe peretele holului e portretul său, iar o sală de clasă a fost transformată în muzeu. Printre mulțimea de trofee și premii e și un ghiozdan ce are multe, multe desene frumos colorate.

(adaptare după Emilia Plugaru, *Bătrâna doamnă Pădure*)

- Pornind de la text, formulează întrebări care să înceapă cu următoarele cuvinte.

Cine _____ ?

Ce _____ ?

Care _____ ?

Unde _____ ?

Când _____ ?

De ce _____ ?

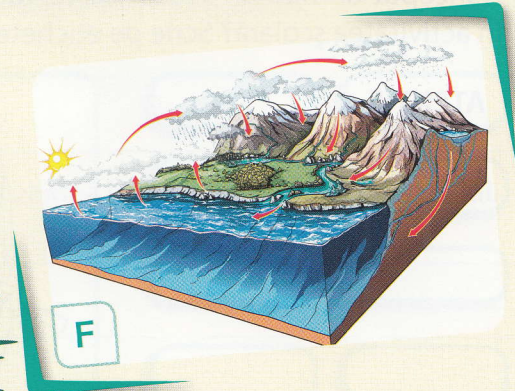
- Răspunde la două dintre întrebări, la alegere.

a) De ce crezi că Lică nu se descurca la școală la fel de bine ca acasă?

b) Tu ai fost vreodată într-o astfel de situație? Povestește în 2–3 enunțuri.

- Prezintă, în 2–3 enunțuri, părerea ta despre atitudinea lui Lică față de ghiozdanul lui.

Povestea apei

ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE
MATEMATICĂ • ȘTIINȚE ALE NATURII
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
DISCIPLINE INTEGRATE
EDUCAȚIE CIVICĂ

• Ce poveste ar putea spune apa în fiecare anotimp?

- 1** Completează primele două coloane ale tabelului, referindu-te la ceea ce știi despre apă. A treia coloană o vei completa după ce rezolvi toate cerințele din această unitate.

Știu	Vreau să știu	Am aflat

- 2** Precizează care sunt stările de agregare ale apei în natură. Exemplifică pentru fiecare imagine în parte.

- 3** Există vreo legătură între anotimpuri și stările de agregare ale apei? Argumentează răspunsul tău.

4 Grupează literele scrise pe imaginile de la pagina 10 în funcție de anotimpul care este ilustrat.

PRIMĂVARĂ: _____ VARĂ: _____

TOAMNĂ: _____ IARNĂ: _____

5 Care este rolul apei în activitățile omului, în dezvoltarea plantelor și a animalelor?
Completează tabelul.

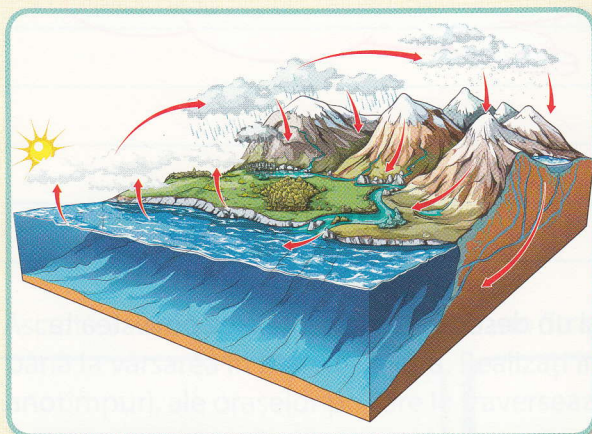
Activitățile omului	Dezvoltarea plantelor	Dezvoltarea animalelor

6 Realizează câte un cvintet, respectând următoarele precizări, pentru unul dintre cele patru anotimpuri (primăvara, vara, toamna și iarna):

- primul vers este format din cuvântul tematic (un substantiv);
- al doilea vers este format din două cuvinte (adjective care să arate însușirile cuvântului tematic);
- al treilea vers este format din trei cuvinte (verbe care să exprime acțiuni ale cuvântului tematic);
- al patrulea vers este format din patru cuvinte ce alcătuiesc o propoziție prin care se afirmă ceva esențial despre cuvântul tematic;
- al cincilea vers este format dintr-un singur cuvânt (de obicei, verb), care sintetizează tema/ideea.

- 7** Enumeră două situații, una când ai fost curajos și una când ți-a fost frică în timpul producerii unor fenomene ale naturii.
-
-
-

- 8** Folosește-te de imaginea de mai jos. Numerotează fragmentele date, în ordinea firească a circuitului apei în natură.

- Din cauza curenților de aer rece, vaporii de apă se condensează, adică se transformă în picături fine de apă, în jurul particulelor mici de praf.

- Odată căzută pe pământ, apa provenită din ploaie, lapoviță, ninsoare sau orice altă formă ar îmbrăca ea, se infiltrează în pământ, de unde este absorbită de rădăcinile plantelor sau ajunge în pânza freatică, ori alimentează izvoarele subterane.

- Gravitația determină căderea picăturilor de apă pe Pământ sub formă de ploaie. Vara, dacă aceste picături de apă întâlnesc curenți de aer foarte rece, ele se transformă în bucăți de gheață, formând grindina. În anotimpul rece, locul ploii este luat de lapoviță și ninsoare.

- O parte din cantitatea de apă se ridică din nou în atmosferă sub acțiunea radiației solare și tot așa – povestea se reia la nesfârșit.

- Când Soarele mângâie cu razele sale Pământul, apa de la suprafața planetei și cea rezultată din transpirația plantelor se evaporă, adică se transformă în vapori, formând norii. Aceștia se ridică în atmosferă cu ajutorul curenților de aer.